

Структурен подход – структурен анализ и структурно проектиране

гл. ас. д-р Цветелина Кънева

tskaneva@uni-ruse.bg

Структурен подход

Top-down refinement approach

Структурен подход

(на англ. *Structured Analysis and Structured Design, SASD*)

Структурният подход се концентрира **върху вътрешната структура и организация** на системата. Той разглежда системата като съвкупност от взаимосвързани компоненти, които трябва да бъдат проектирани по определен начин, за да функционират ефективно заедно.

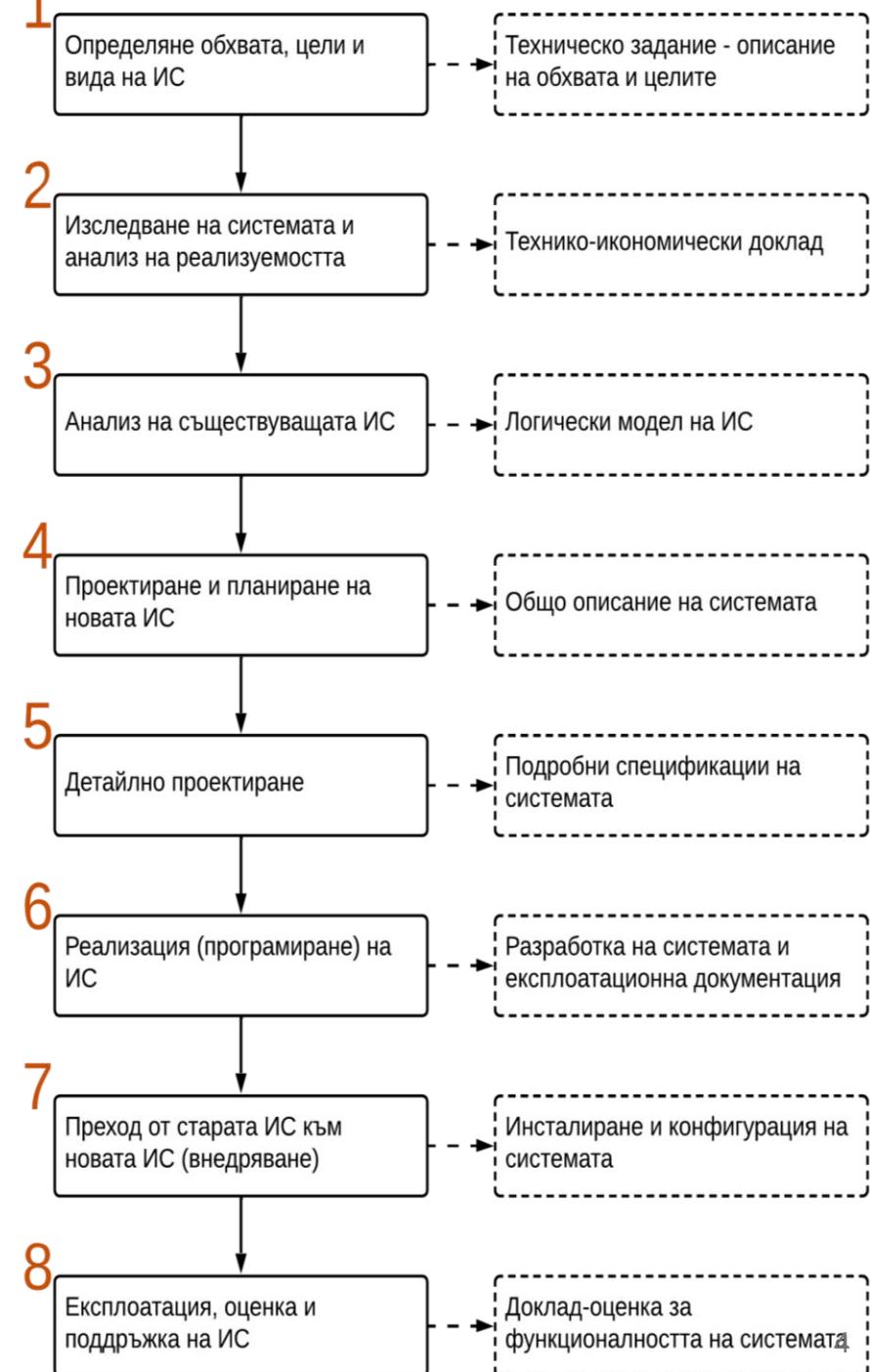
Целта на структурния подход е да се осигури **логическа и физическа** структура на системата, която да бъде **стабилна, ефективна и лесна за поддържане и разширяване**.

Използват се **аналитични и формални** методи, като моделиране на данни, диаграми на потоци, и други техники за проектиране на структурата на системата.

Акцентът е върху създаването на модели като **диаграми на потоците от данни** (на англ. *Data Flow Diagrams, DFD*), диаграми на класове (на англ. *class diagrams*) или релационни схеми (чрез ER диаграми).

Жизнен цикъл при структурния подход

Всеки етап приключва с резултати, които трябва да бъдат постигнати, за да се премине към следващия етап.

Жизнен цикъл – етапи

- Разделяне на сложен процес на подпроцеси – лесно управление
- По-лесна координация и независима разработка по време на етапа
- Добра документация – основа за всеки следващ етап и отчетност
- Етапите представляват „естествено“ разпределение на дейностите
- Етапите позволяват плавно нарастване на разходите по изпълнение на проекта

Структурен подход

Жизнен цикъл – етап 1

Определяне на обхвата, целите и вида на ИС

1. Определяне на структурата на организацията – организационен модел
2. Определяне на обхвата и областта на действие на организацията
 - Характерните процеси на предметната област;
 - Характерните процеси за конкретната организация;
 - Ресурсите, с които разполага организацията;
 - Законови норми и ограничения на организацията;
3. Определяне на целите – KPI показатели
4. Определяне на проблемите
 - Процесите, които пораждат проблема;
 - Процесите, които са засегнати от проблема;
 - Входните данни на проблемните процеси;
 - Изходните данни от проблемните процеси;
 - Използваните ресурси;
 - Служителите, участващи в проблемните процеси.

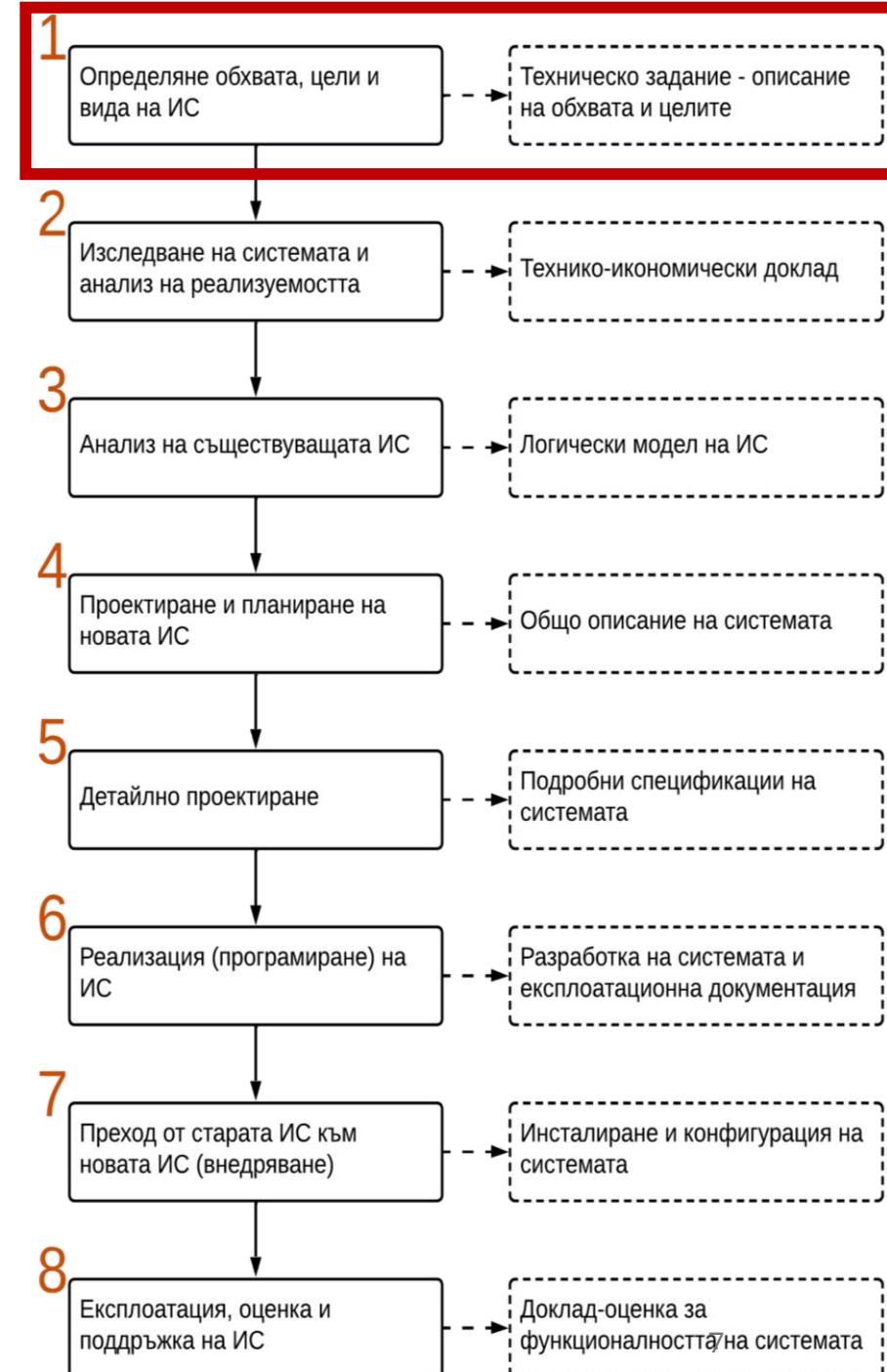
Структурен подход

Жизнен цикъл – етап 1

Определяне на обхвата, целите и вида на ИС

Резултат – техническо задание:

- Структурата на организацията;
- Обхвата и областта на действие на ИС;
- Целите, които трябва да бъдат постигнати с ИС;
- Проблемите, които ИС трябва да разреши;

Жизнен цикъл – етап 2

Изследване на системата и анализ на реализуемостта

На този етап системният аналитик трябва да:

- Определи целите на съществуващата система;
- Принципа на функциониране на съществуващата система;
- Законови норми и разпоредби, касаещи организацията и системата;

“Защо трябва да се замени съществуващата система?”

1. Интервюта със служителите
2. Прочуване на съществуващата документация
3. Наблюдения
4. Анкетни карти
5. Измервания

Структурен подход

Жизнен цикъл – етап 2

Изследване на системата и анализ на реализуемостта

Резултат – технико-икономически доклад:

- Оценка на реализуемостта;
- Предложени решения, на базата на етап 1 и етап 2 и описани с обобщени показатели:
 - Оценка на разходите;
 - Ползи;
 - Реализуемост.

Структурен подход

Жизнен цикъл – етап 3

Анализ на съществуващата информационна система

Целта на анализа на съществуващата система е да се открият както проблемите, така и областите, в които могат да се въведат подобрения и нововъведения.

Декомпозиране на функционалностите на старата система е метод за изследване, който е приложим на този етап.

На този етап се създават логически модели на процесите и потоците от данни.

Добра практика е да се направи и анализ на потока от физически документи, които служителите обменят между процесите и отделите.

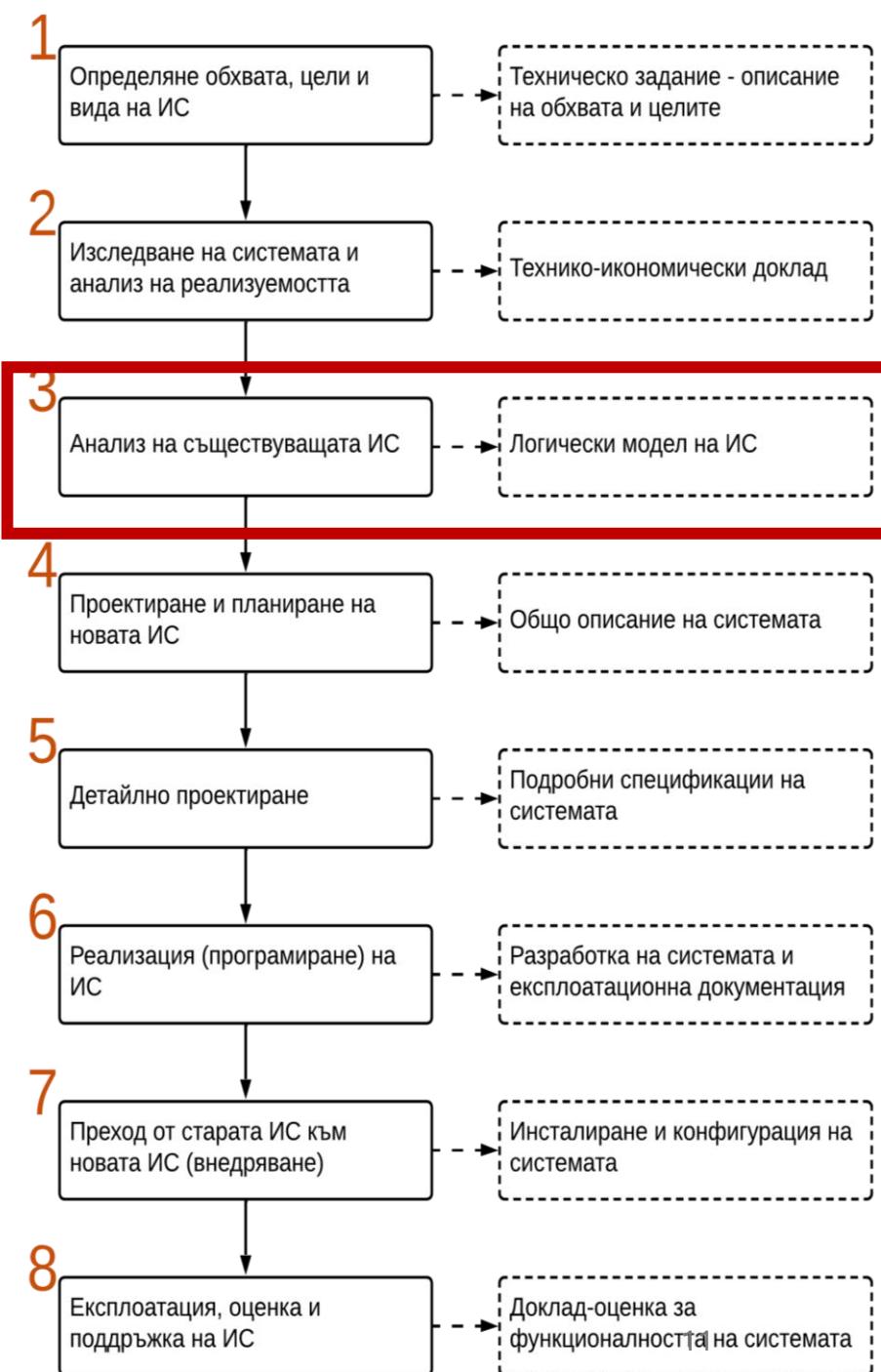
Структурен подход

Жизнен цикъл – етап 3

Анализ на съществуващата информационна система

Резултат – логически модел на старата ИС:

- Диаграми;
- Блок-схеми;
- ДПД;
- Речници на данни;

Жизнен цикъл – етап 4

Проектиране и планиране на новата система

Избор на архитектура на системата:

- Централизирана или разпределена архитектура
- Клиент-сървър архитектура

Проектиране на базата данни:

- Тип на базата данни
- Механизми за архивиране и възстановяване на данни

Сигурност на системата:

- Механизми за защита на данните
- Механизми за удостоверяване и авторизация

Проектиране на потребителския интерфейс (UI):

- Сценарии на потребителите

Планиране на разработката и внедряването:

- Определяне на ключови етапи (на англ. milestones)
- Управление на риска

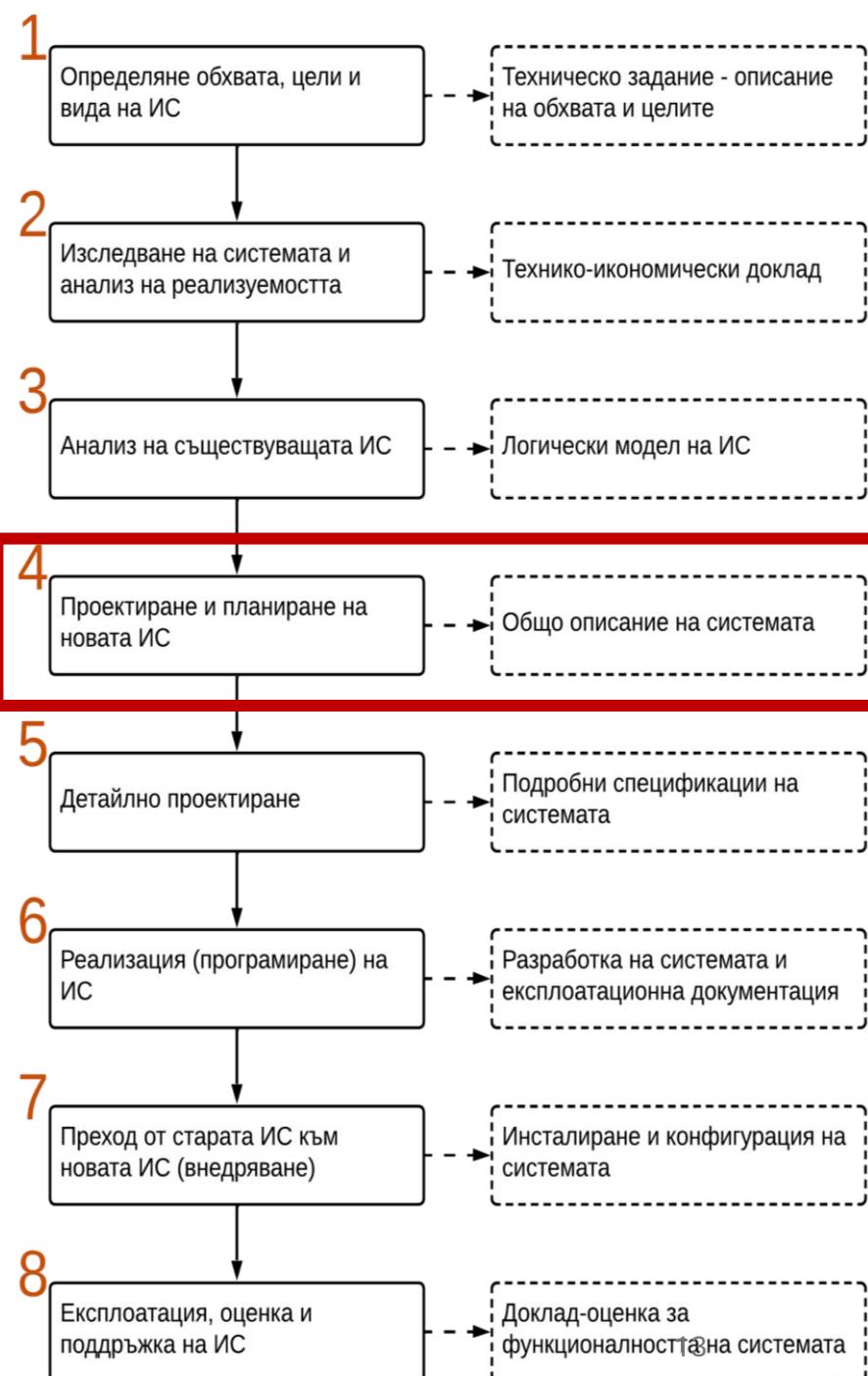
Структурен подход

Жизнен цикъл – етап 4

Проектиране и планиране на новата система

Резултат – общо описание на новата ИС:

- Няколко алтернативни решения за избор
- Диаграми – use-case, ER, др.;
- Блок-схеми;
- ДПД;
- Речници на данни;

Структурен подход

Жизнен цикъл – етап 5

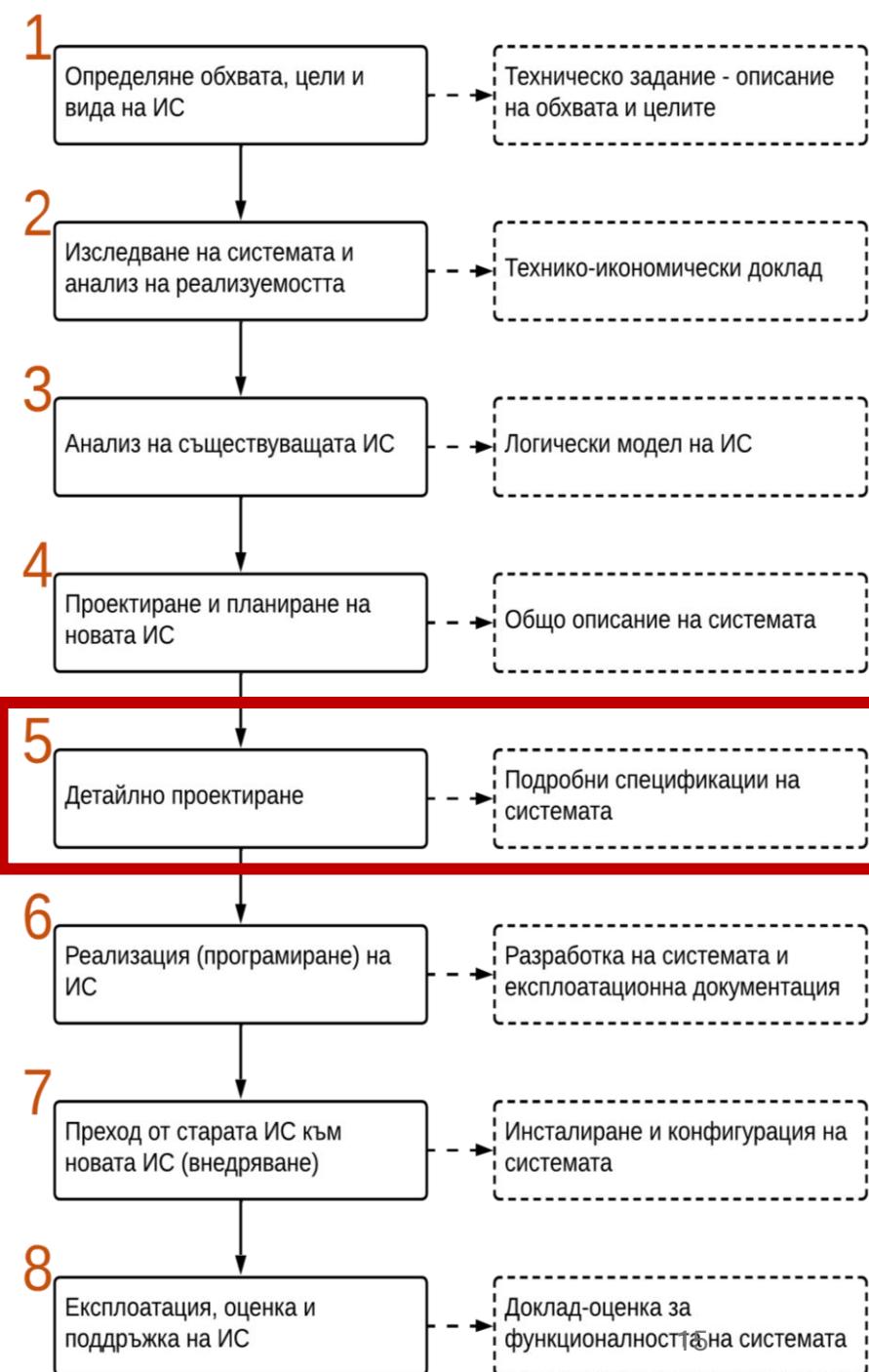
Детайлно проектиране

1. Определяне на базата данни или файловата система;
2. Спецификация на хардуерните изисквания;
3. Определяне на програмните модули, които да се разработят от програмистите;
4. Определяне на план-график за разработка и внедряване.
5. Проектиране на моделите на данни, посредством ER диаграми;
6. Определяне на механизми за имплементация на сигурност на системата;
7. Дефиниране на ключови моменти за потребителския интерфейс.

Структурен подход

Жизнен цикъл – етап 5 Детайлно проектиране

- Описание на предлаганата системата;
- Описание на функциите, изпълнявани в системата – функционални изисквания;
- Описание на програмното осигуряване – описания на модулите, структурни диаграми;
- Спецификация на входа – описание на формата на входните документи, вида на информационните екрани, процедури за контрол, др.
- Спецификация на изхода – описание на отчетите, съобщения от системата, изходни документи;
- Описание на съхраняваните данни – спецификация на файловата система и/или базата от данни;
- Спецификация на контролните средства;
- Спецификация на изискванията към хардуера;
- Спецификация на нефункционалните изисквания;
- Спецификация на служителите и техните отговорности;
- График за реализиране на системата;
- Оценка на разходите.

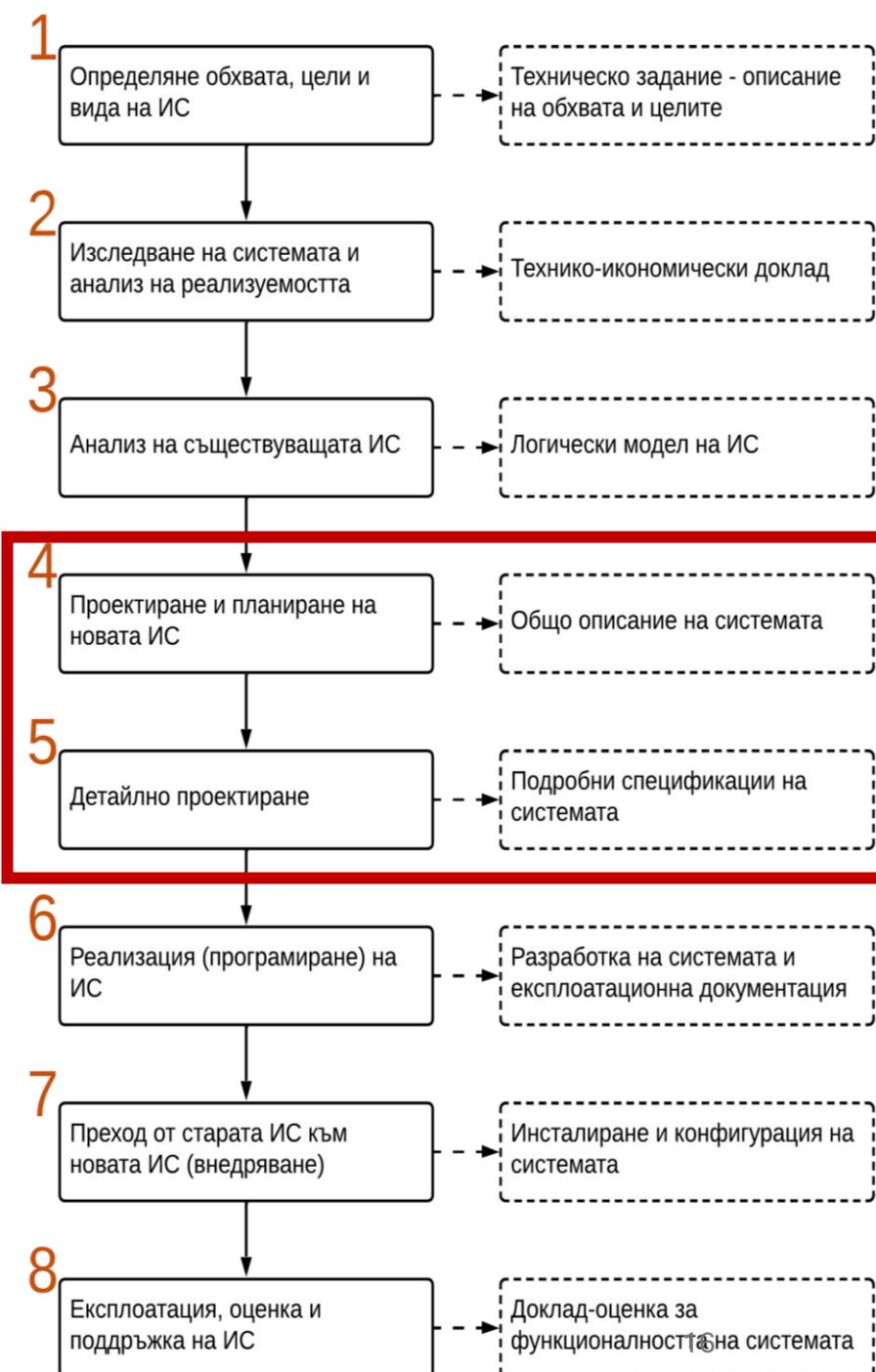

Структурен подход

Жизнен цикъл – етап 4 и етап 5 Разлики между етапите

Етап 4 се занимава с високото ниво на архитектурата и основните концептуални решения за системата, докато Етап 5 е свързан с конкретизацията и специфицирането на всички детайли, нужни за реалната разработка и изпълнение на системата.

Етап 4 е за стратегическо планиране, а Етап 5 е за оперативно изпълнение.

Структурен подход

Жизнен цикъл – етап 6

Реализация на ИС

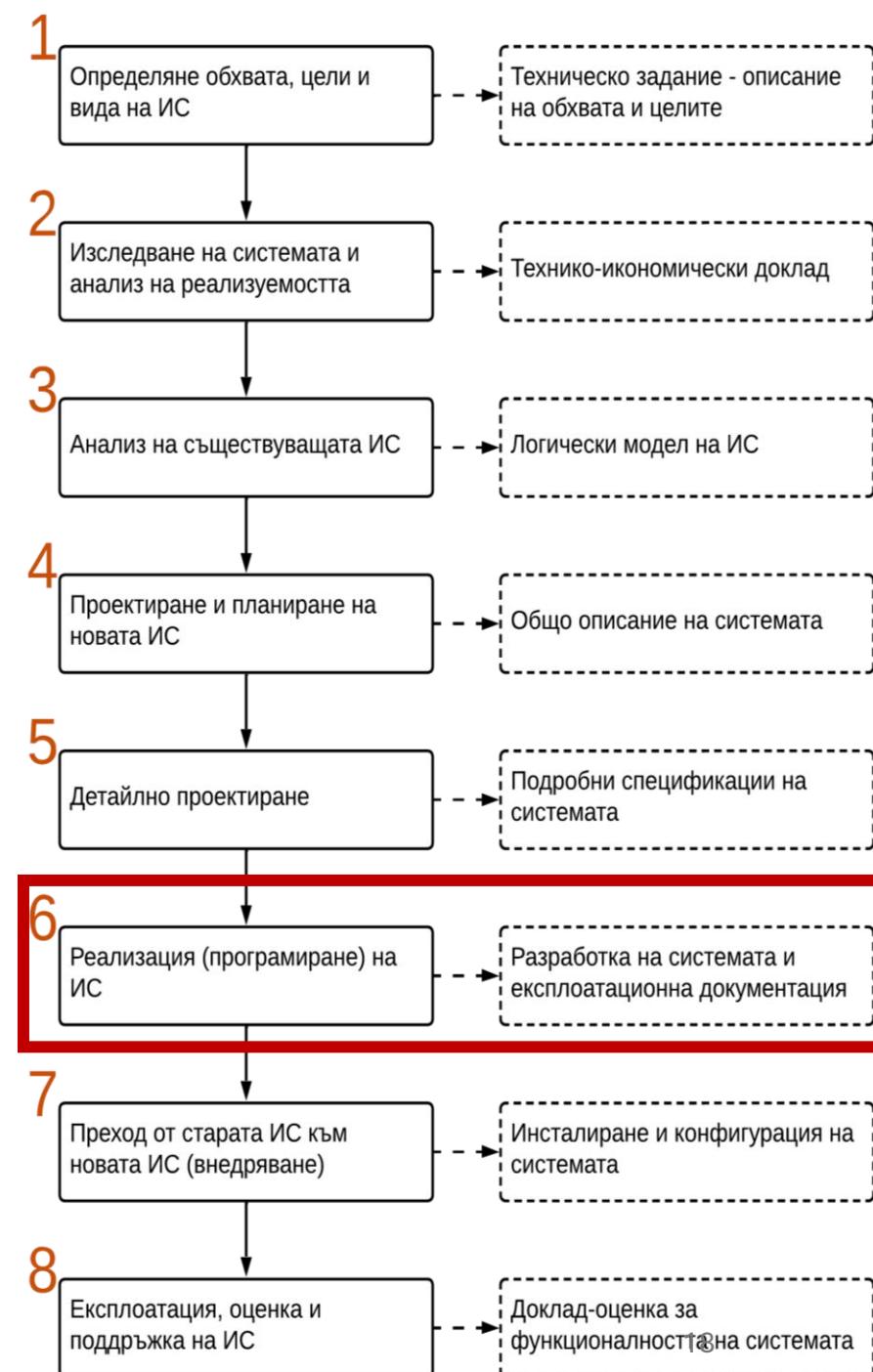
1. Най-скъп и най-дълъг;
2. Закупуване на необходимия хардуер и софтуер;
3. Програмиране на системата;
4. Тестване;
5. Корекции;
6. Обучение.

Структурен подход

Жизнен цикъл – етап 6 Реализация на ИС

Резултат – разработка, документация:

- Разработена ИС;
- Експлоатационна документация;
- Техническа документация.

Жизнен цикъл – етап 7

Преход от старата ИС към новата ИС

Преходът от старата към новата система може да бъде осъществен по един от четирите начина:

- 1. Директна смяна** - директно спиране на съществуващата система и смяна с новата. За да бъде безпроблемна подобна смяна, етапите по анализ, проектиране, разработка и обучение трябва да са извършени безупречно, така че потребителите да нямат проблеми с новата система.
- 2. Паралелен подход** - използва се там, където има подобие между старата и новата система. При този подход двете системи се използват паралелно, докато не се достигне на чувство на сигурност и безпроблемна работа с новата система. Този подход затруднява най-вече потребителите, тъй като означава, че те ще трябва да извършват работните си процеси по два пъти.
- 3. Пилотен подход** - въвежда се в експлоатация, т.нар. бета версия на системата, която има за цел да „провери“ как се възприема от потребителите и да се открят грешки преди да бъде пусната официалната версия.
- 4. Фазова смяна** - въвеждане на отделни модули на системата поетапно.

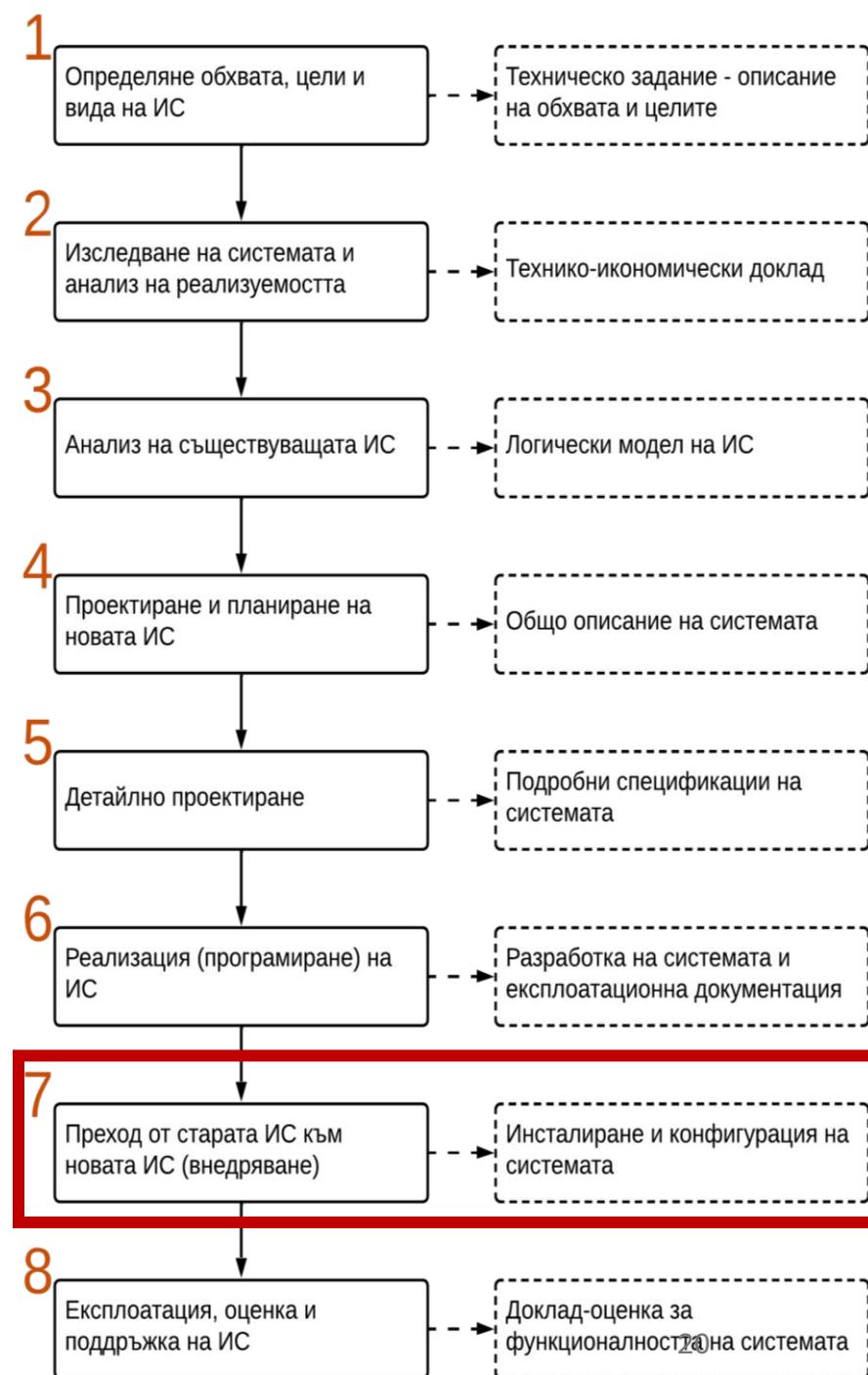
Структурен подход

Жизнен цикъл – етап 7

Преход от старата ИС към новата ИС

Резултат:

- Инсталиране;
- Конфигурация на новата ИС;
- Корекции при необходимост.

Жизнен цикъл – етап 8

Експлоатация, оценка, поддръжка

В етапа на поддръжка влизат освен постоянните обновления на хардуера и софтуера, но и „коригиране“ на програмните модули на системата с цел подобрение, откриване на неизправности, допълване, доразвиване.

След определен период на работа на системата, се създава доклад-оценка за работата на системата. В този доклад се изследват начините на работа на потребителите със системата, прави се сравнение на функционалностите на системата и целите, поставени в първия етап. В резултат на този доклад са възможни промени или повторно проектиране на части от системата.

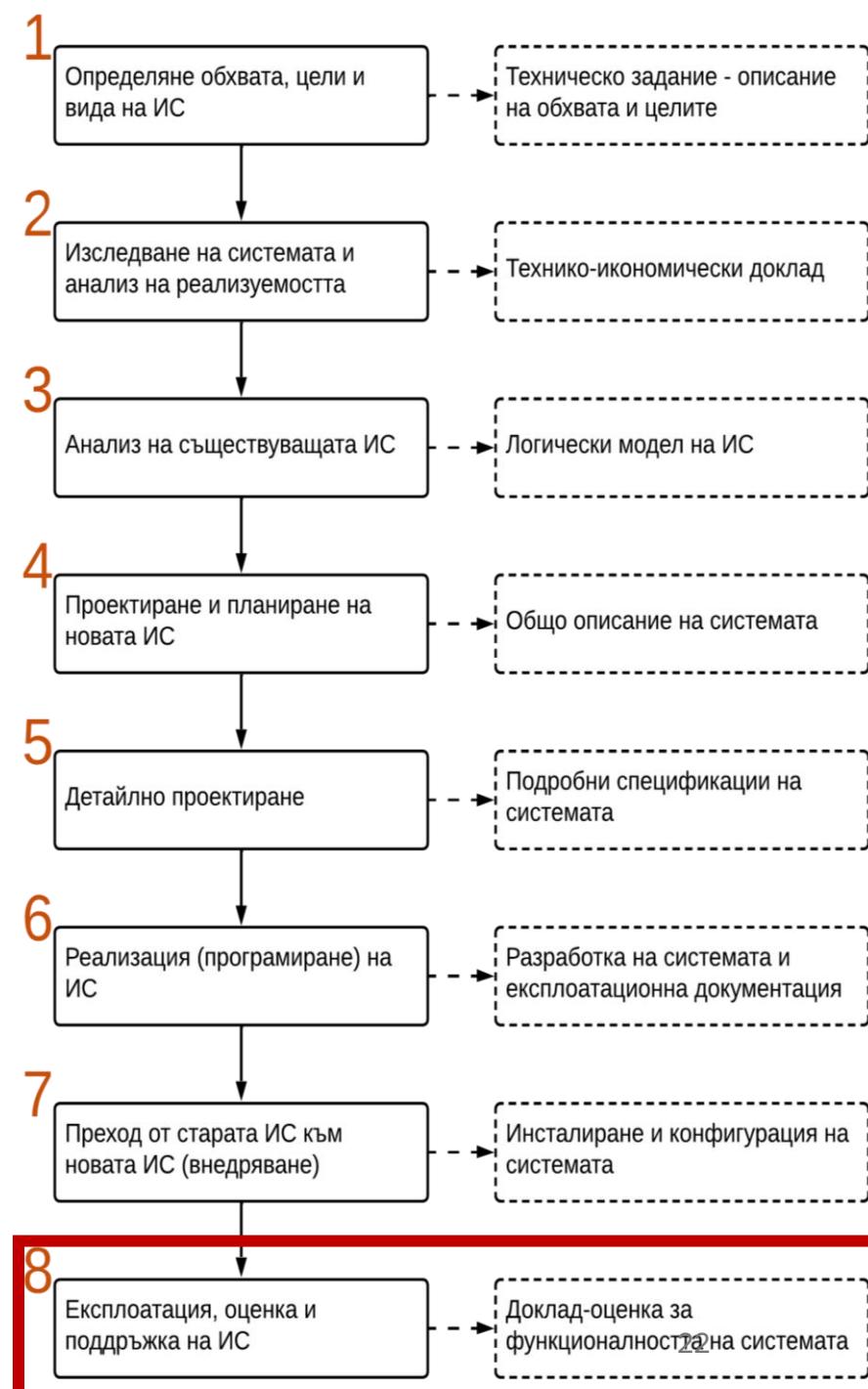
Структурен подход

Жизнен цикъл – етап 8

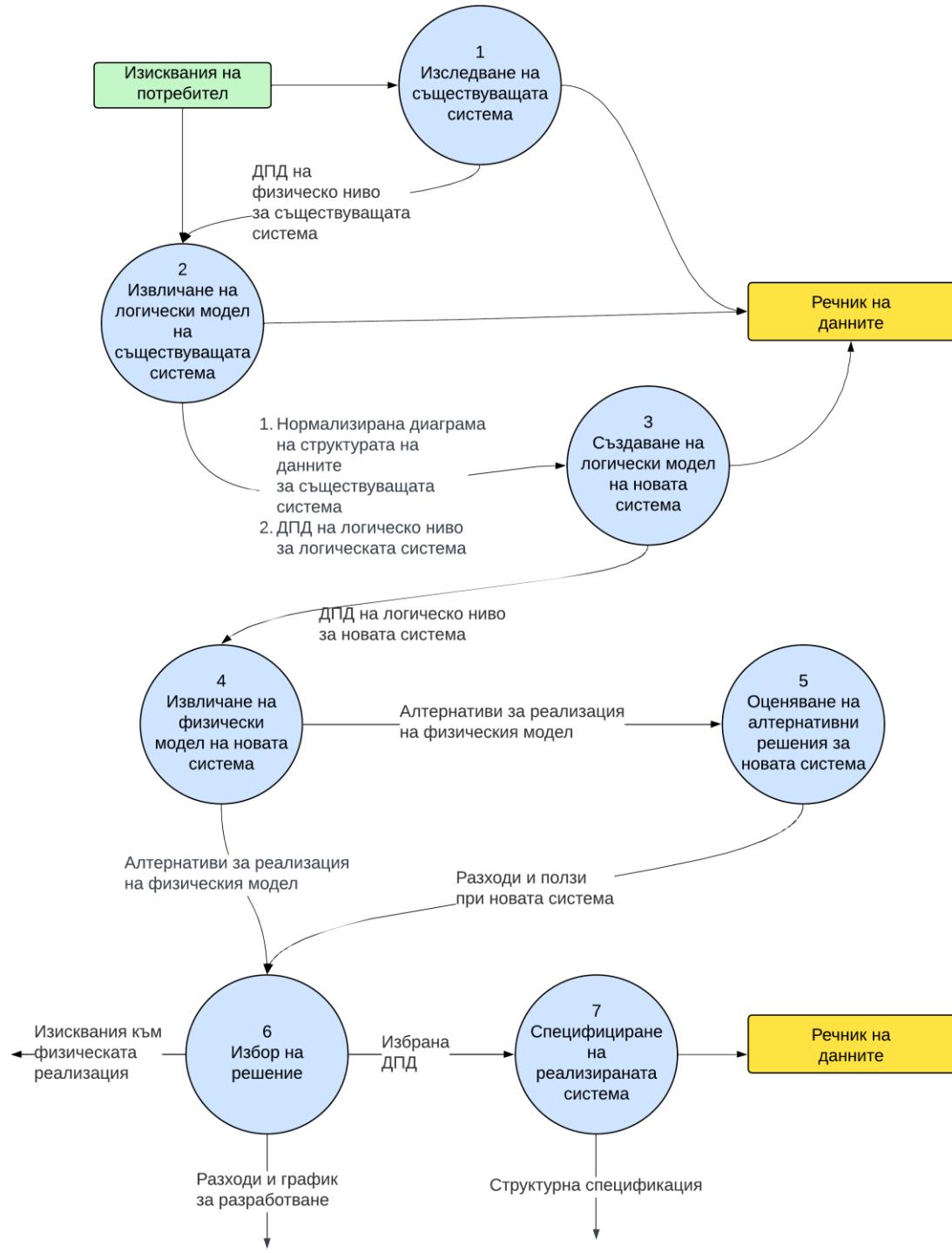
Експлоатация, оценка, поддръжка

Резултат – доклад-оценка за:

- Функционалността на системата;
- Експлоатацията от страна на потребителите;
- Проблеми при работа;
- Потенциални нови функционалности;
- Потенциални подобрения;
- Възможности за допълнителни автоматизации и оптимизации;
- др.

Стъпки при структурния анализ

Средства за визуализация при структурния анализ

Контекстна диаграма

Йерархична диаграма

Диаграми на потоци от данни

Речници на данни

Таблици за вземане на решения

Структуриран английски
диаграми на състояния
Е-Р диаграми

Структурни диаграми

Псевдо-код

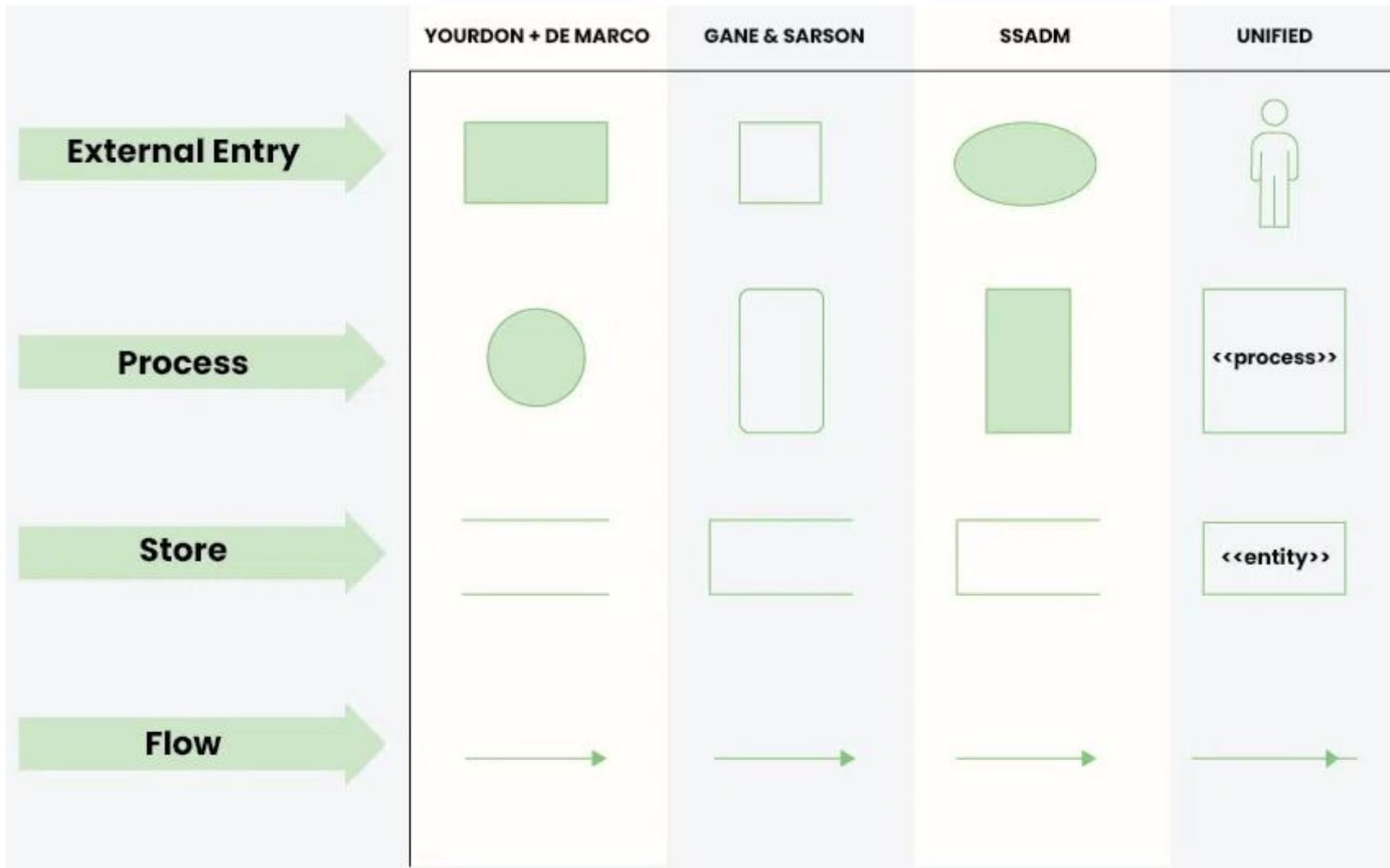
Data flow

Process

File/Data store

External entity

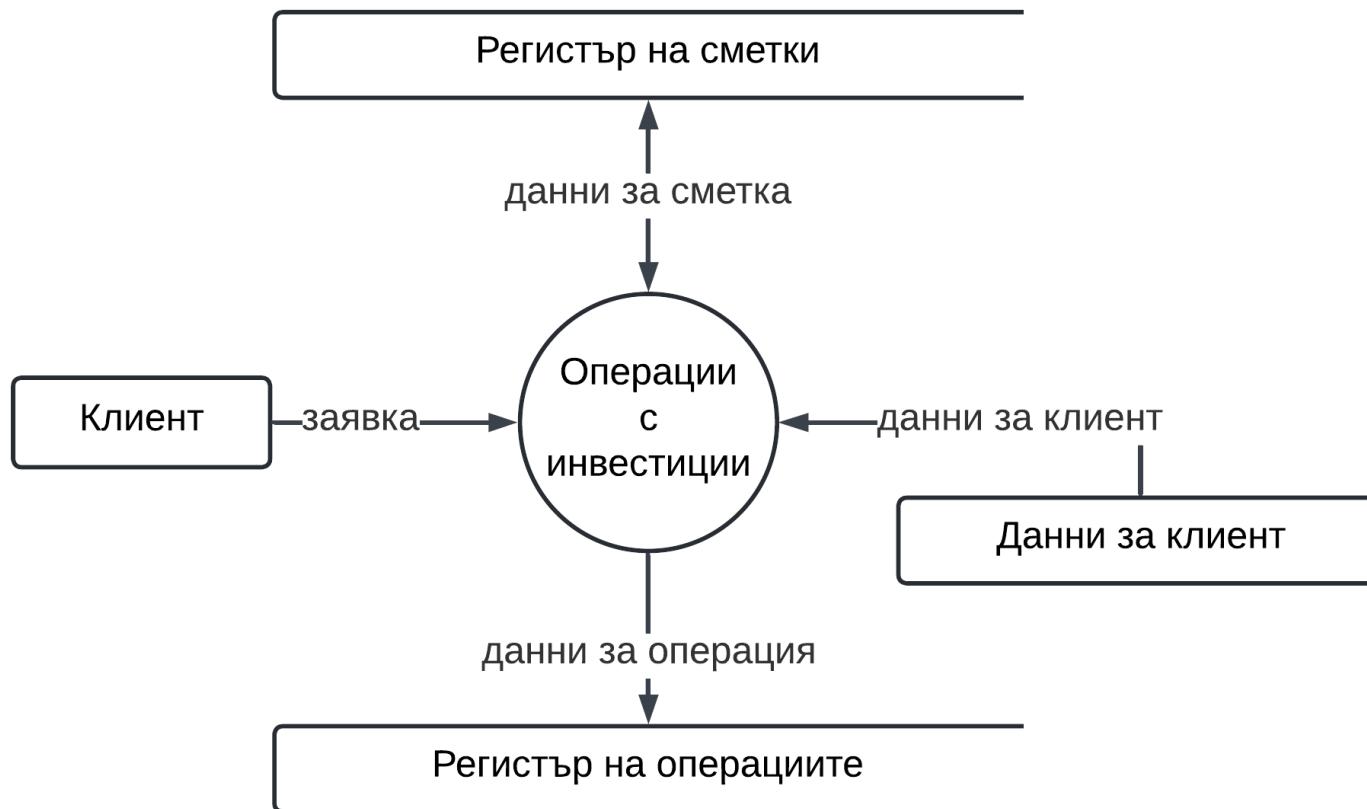
Средства за визуализация – основни елементи (*in the wild*)

Средства за визуализация – основни елементи (*които ще използваме*)

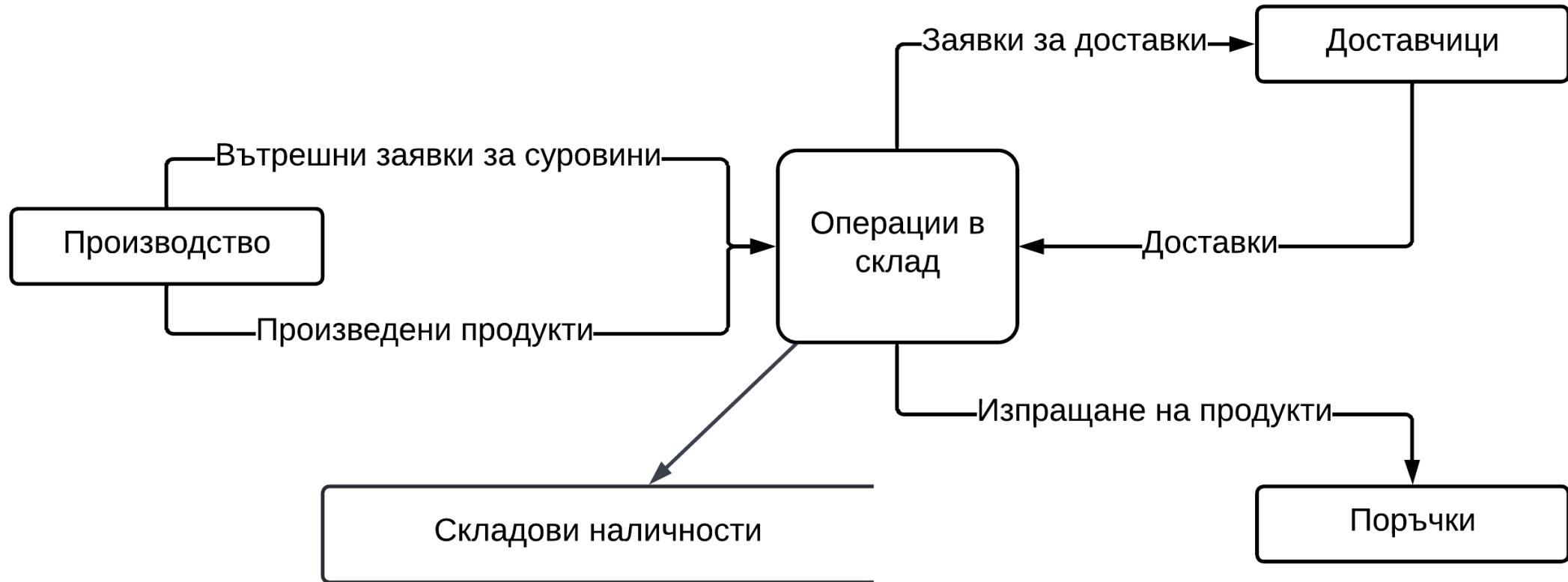

Контекстна диаграма

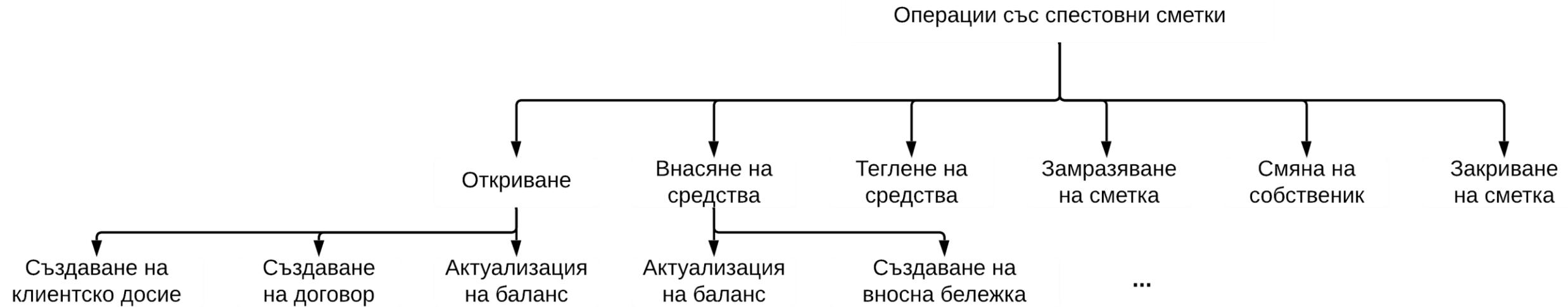

Цялата система се разглежда като единичен процес. Идентифицират се всички входове, изходи, източници, хранилища и др. Целта е потребителят да получи представа за функционирането на цялата система.

Контекстна диаграма – пример 2

Йерархична диаграма

Диаграми на потоците от данни

Диаграмите на потоците от данни (ДПД; на англ. *Data Flow Diagram, DFD*) са основен механизъм за визуализация на процеси в структурния анализ. С тяхна помощ системата може да бъде разделена на независими модули, така че да бъдат ясно отделени, разбрани и разработени.

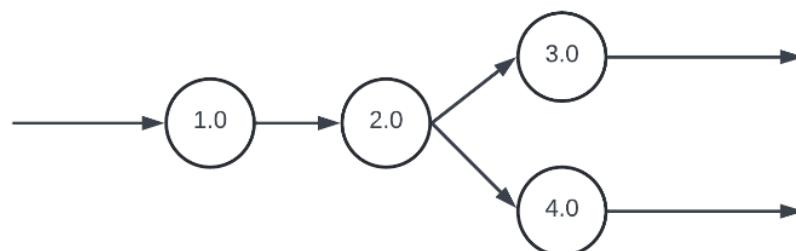
ДПД трябва да отговарят на следните критерии за коректност:

- 1) Всички компоненти трябва да са наименувани кратко и ясно.
- 2) Потоците от данни са от/към процеси, т.е. не може да има поток между две хранилища, два източника/получателя, между източник и хранилище и т.н.
- 3) За всеки процес и хранилище има поне един входен поток, т.е. не може да има процес, който не получава вход или хранилище, в което не се съхранява информация.
- 4) От всеки процес и хранилище има поне един изходен поток, т.е. не може да има процес, който не произвежда резултат и хранилище, от което не се използва информация.
- 5) Ако даден процес има много цели, т.е. много входни/изходни потоци, се препоръчва да бъде декомпозиран още на същото ниво на декомпозиция.

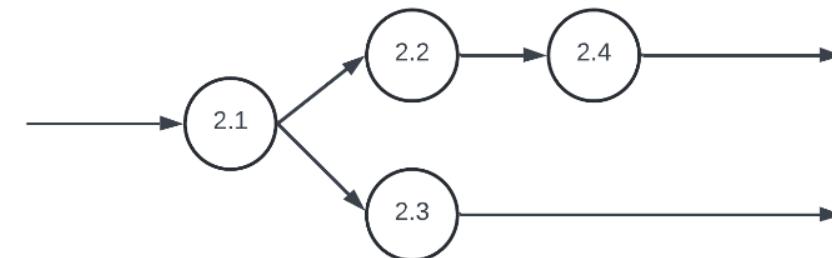
Диаграми на потоците от данни – нива

На **нулевото ниво** са изобразени основните процеси в системата. Всеки от тези процеси може да бъде декомпозиран и разделен на следващото **първо ниво**. Тези процеси могат да бъдат допълнително декомпозирани докато се достигне до най-ниското ниво, съдържащо **примитивни (неделими) процеси**.

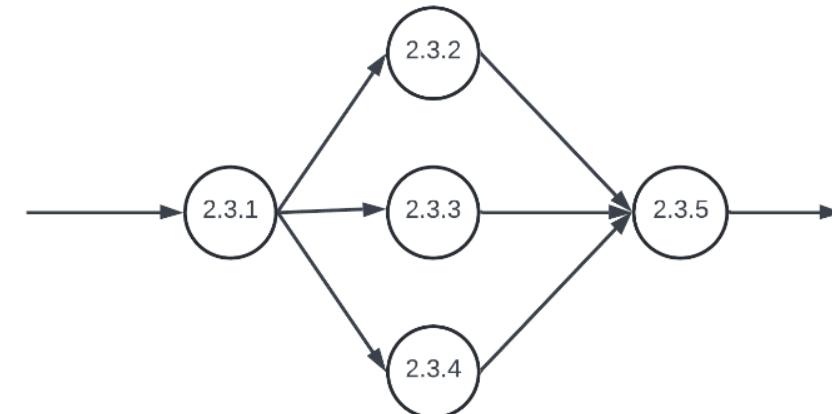
Диаграма на нулево ниво

Диаграма на първо ниво

Диаграма на второ ниво

Подходът на структурният анализ е **отгоре-надолу**.

Системният аналитик първо описва основната **цел** на организацията, след това **основните процеси**, а чак след това **всеки процес се декомпозира и описва в детайли**.

Етапи при построяване на ДПД (съкратени)

1. Уточняване и изследване на детайлите от текстово описание логически модел;
2. Идентифициране на „статични компоненти“ – източници/приемници, хранилища на данни;
3. Начертаване на първия процес (именуване);
4. Начертаване на потоците от данни (именуване);
5. Свързване на процесите с хранилища на данни (именуване);
6. Начертаване и свързване на следващия процес.

Итеративен процес!

Именуване на процеси

1. Имената трябва да покриват всички дейности, които участват в процеса.
2. Имена, за които не може да се спази условието за всички дейности, показват, че процесът трябва да бъде декомпозиран.
3. В имената трябва да има глагол.
4. Неопределени имена като „процес X“, „изход....“, “избор”, т.н., не трябва да се използват.
5. Ако в името на процеса има „И“, то това е признак, че процесът трябва да бъде декомпозиран.

Именуване на потоци от данни - 1

— поток от данни —→

- Стрелката се именува, следвайки някои добри практики:
 - Възможно е името да не е цяло, тъй като потокът от данни или не съществува, или се състои от много елементи данни. В тези ситуации, потокът трябва да бъде разделен на няколко потока. Имена като „поток-1“, „входен поток“, „общи данни“ ще покажат, че е необходим допълнителен анализ.
 - Името на потока трябва да съответства на целия поток на данни, а не само на част от него.
 - „Общи“ думи като „форма“, „списък“, „данни“, „информация“ трябва да се избягват, тъй като не дават никаква конкретика за потока от данни.
- Стрелката може да пренася данни от източник/приемник или хранилище на данни към определен процес, или от процес към друг процес, източник/приемник на данни или хранилище.
- Данни не могат да се предават директно:
 - между източници/приемници,
 - между хранилища,
 - от източник към хранилище
 - хранилище към приемник.

Именуване на потоци от данни - 2

— поток от данни —

- Потоци към/от хранилища **не са** именувани, тъй като се предполага, че съдържанието на потока от данни съвпада с името на и съдържанието на хранилището на данни.
- Потоци към процесите **трябва да са** именувани.
- Потоци от/към източници/приемници на данни **са** именувани.
- Стрелка, сочеща към хранилище, показва, че данните се *актуализират*. Стрелка от хранилището за данни, показва, че данните се *използват, но не се променят*. Ако данните едновременно се използват и променят, то тогава стрелката е двупосочна.

ДПД - пример

Процеса по покупка на продукти от онлайн магазин.

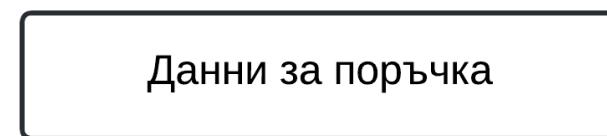
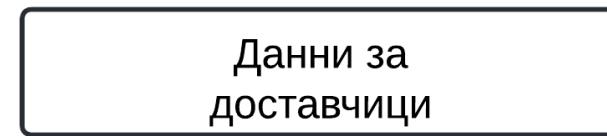
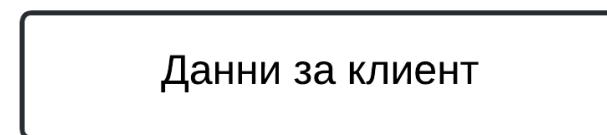
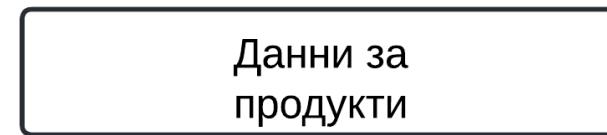
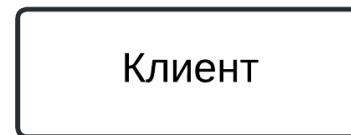
Disclaimer: за целите на примера, диаграмата е опростена и не представя всички процеси по покупка от онлайн магазин!

В процеса присъстват клиенти, които разглеждат продуктите в магазина, добавят ги в количка, попълват данни за доставка, която може да им бъде изчислена на момента, потвърждават количката и данните, и получават фактура.

ДПД - пример

1. Анализиране на текстовото описание на логическия модел

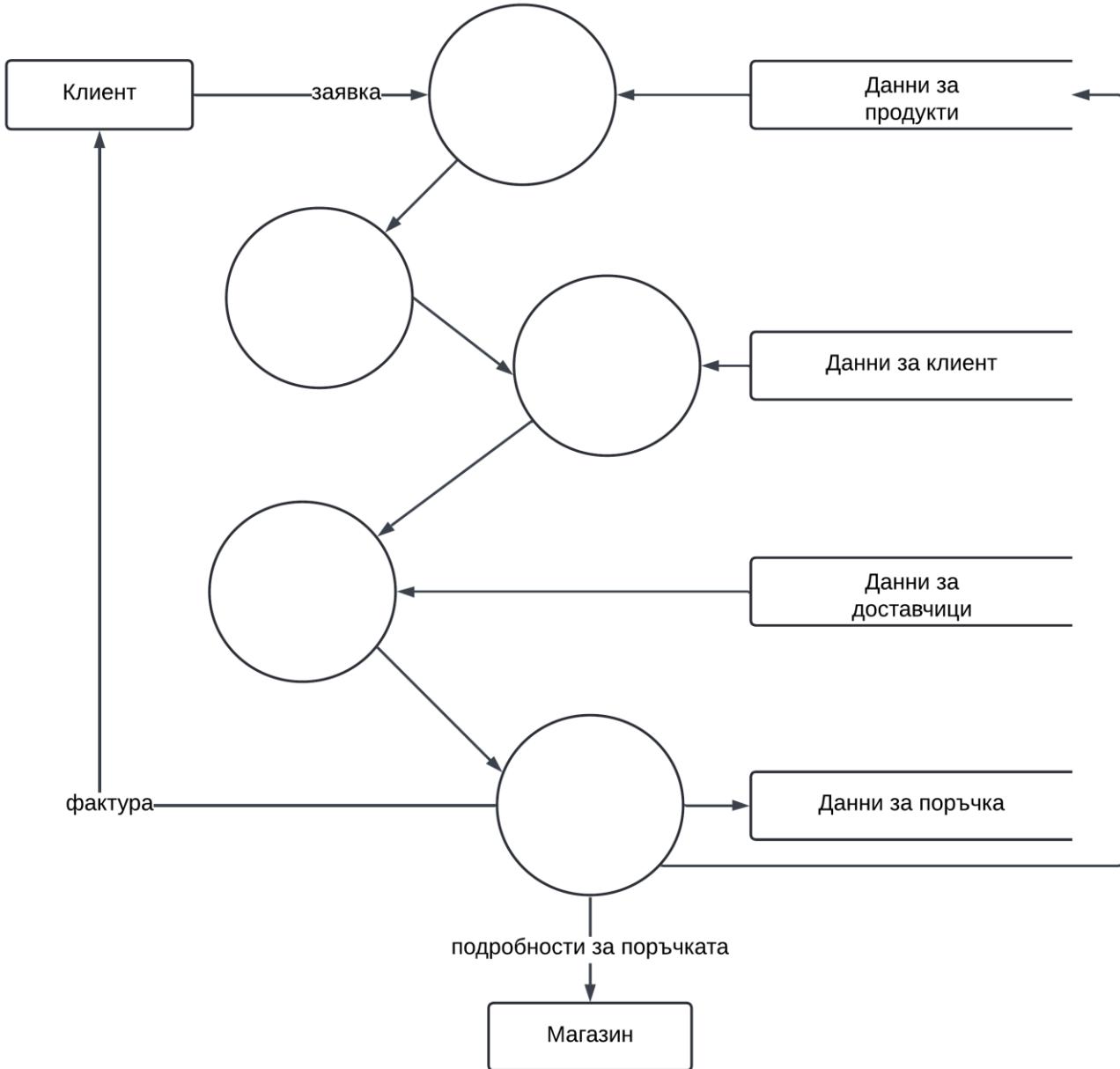
2. Определяне на статичните компоненти

ДПД - пример

Стъпки 3 → 6

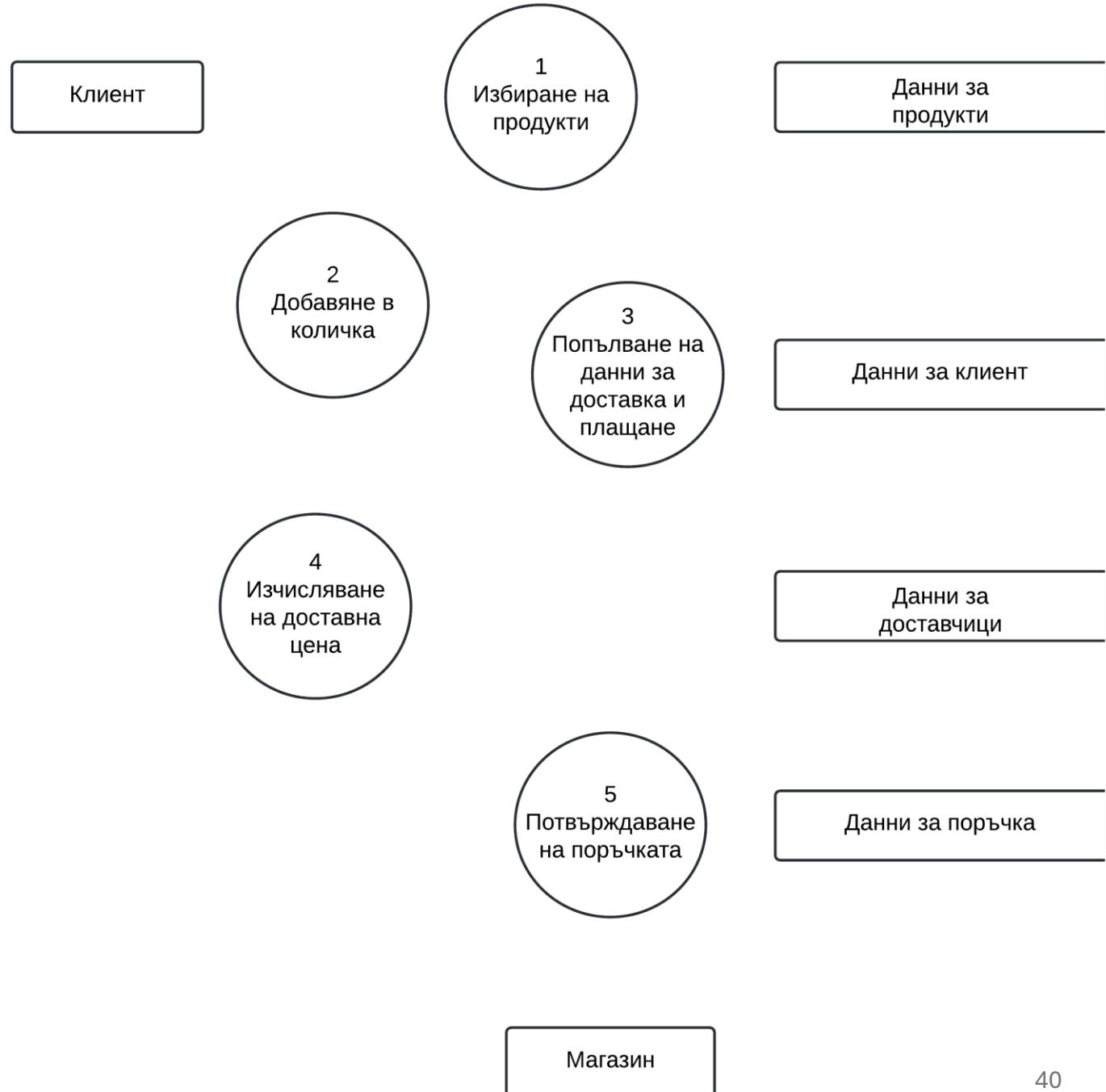
1 вариант →

ДПД - пример

Стъпки 3 → 6

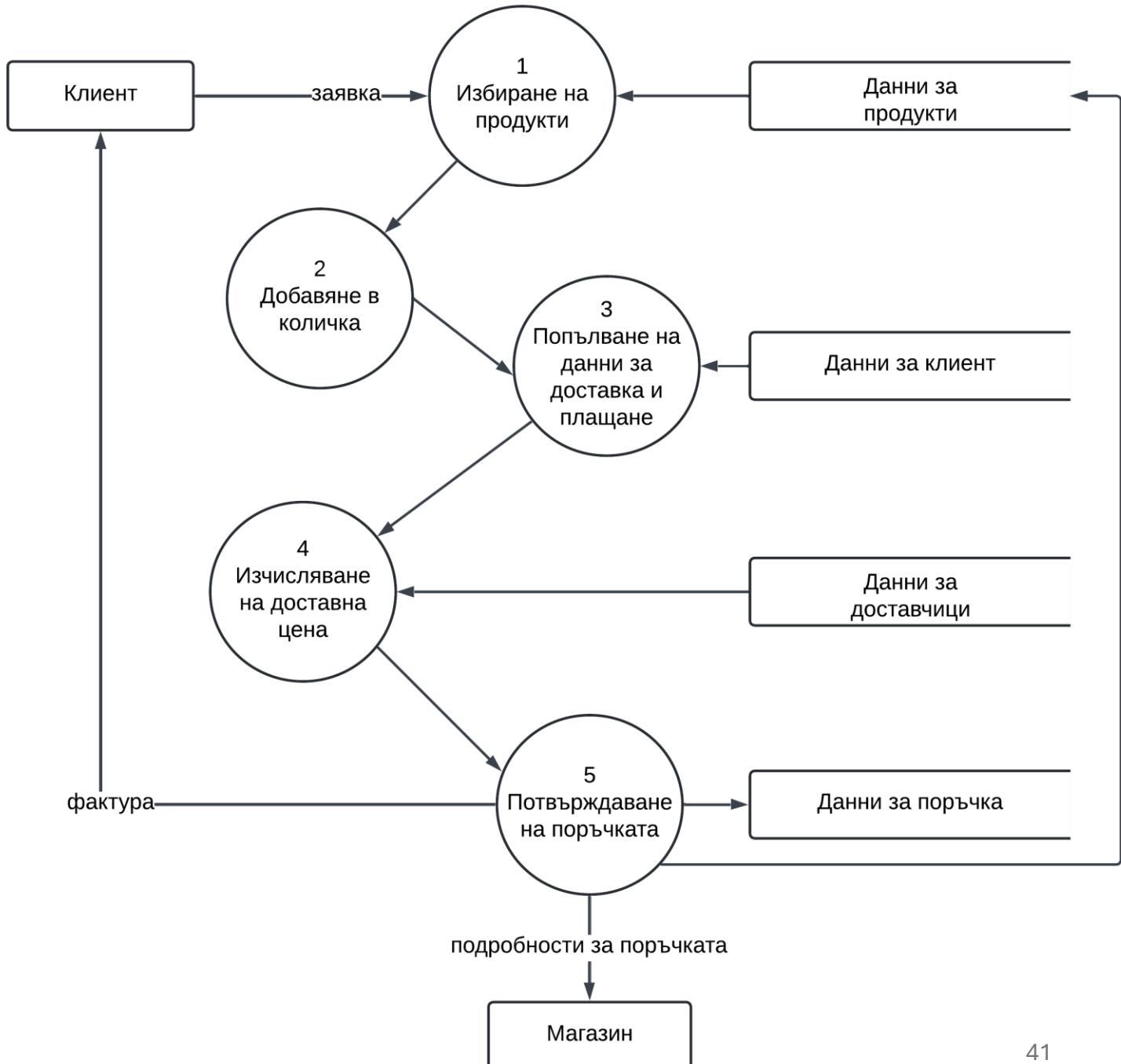
2 вариант →

ДПД - пример

Почти краен вариант:

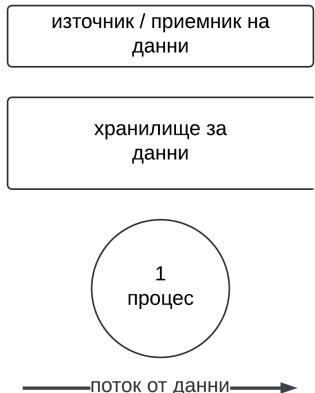
- Има източници/приемници на данни
- Хранилища на данни
- Потоци на данни
- Процеси – декомпозирани?
- Няма елементи, които не са свързани
- Всички елементи са именувани, според правилата и добрите практики

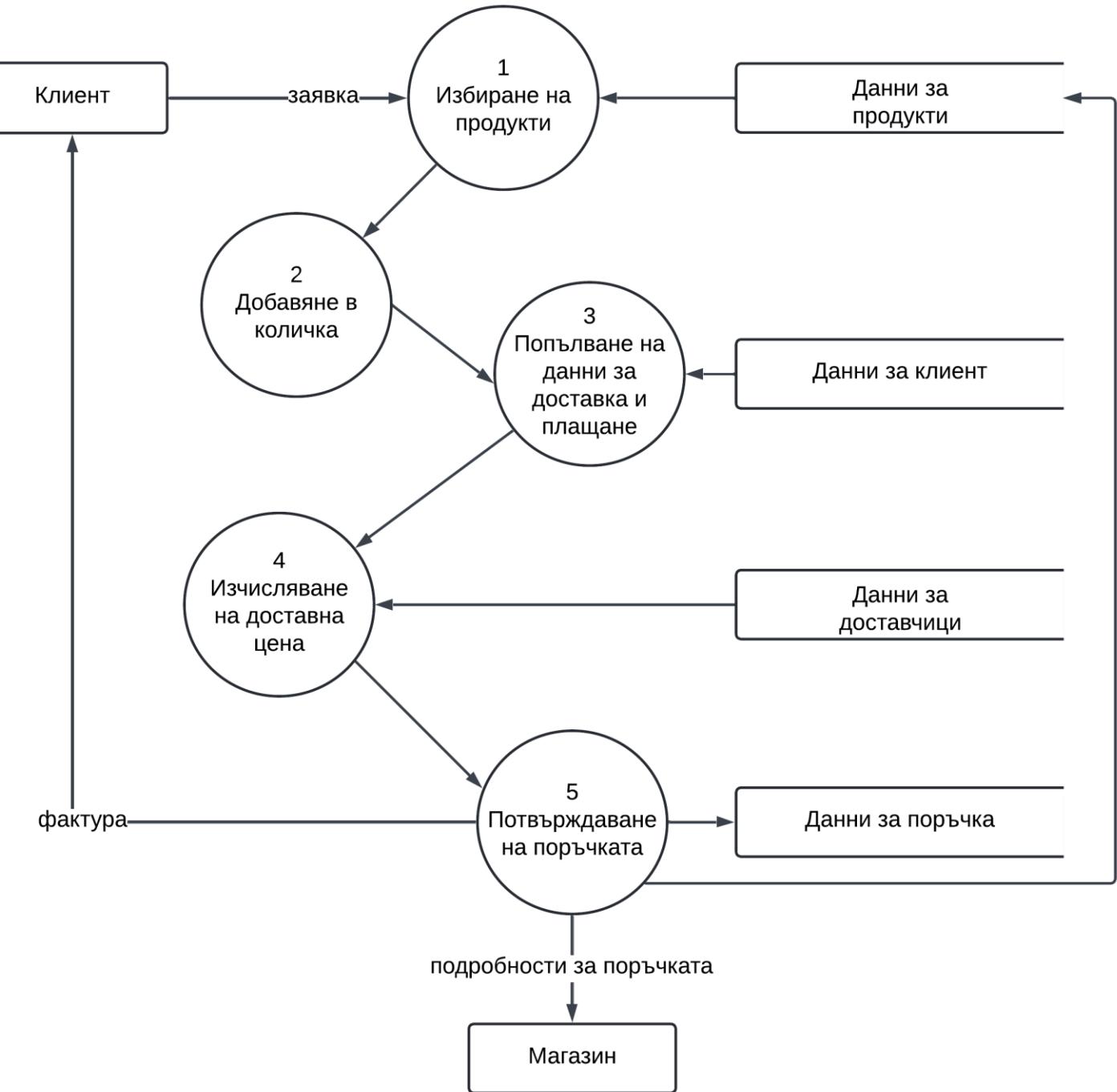
ДПД – Разширяване на диаграмата

На този етап на валидация и разширение на диаграмата се преглеждат няколко неща:

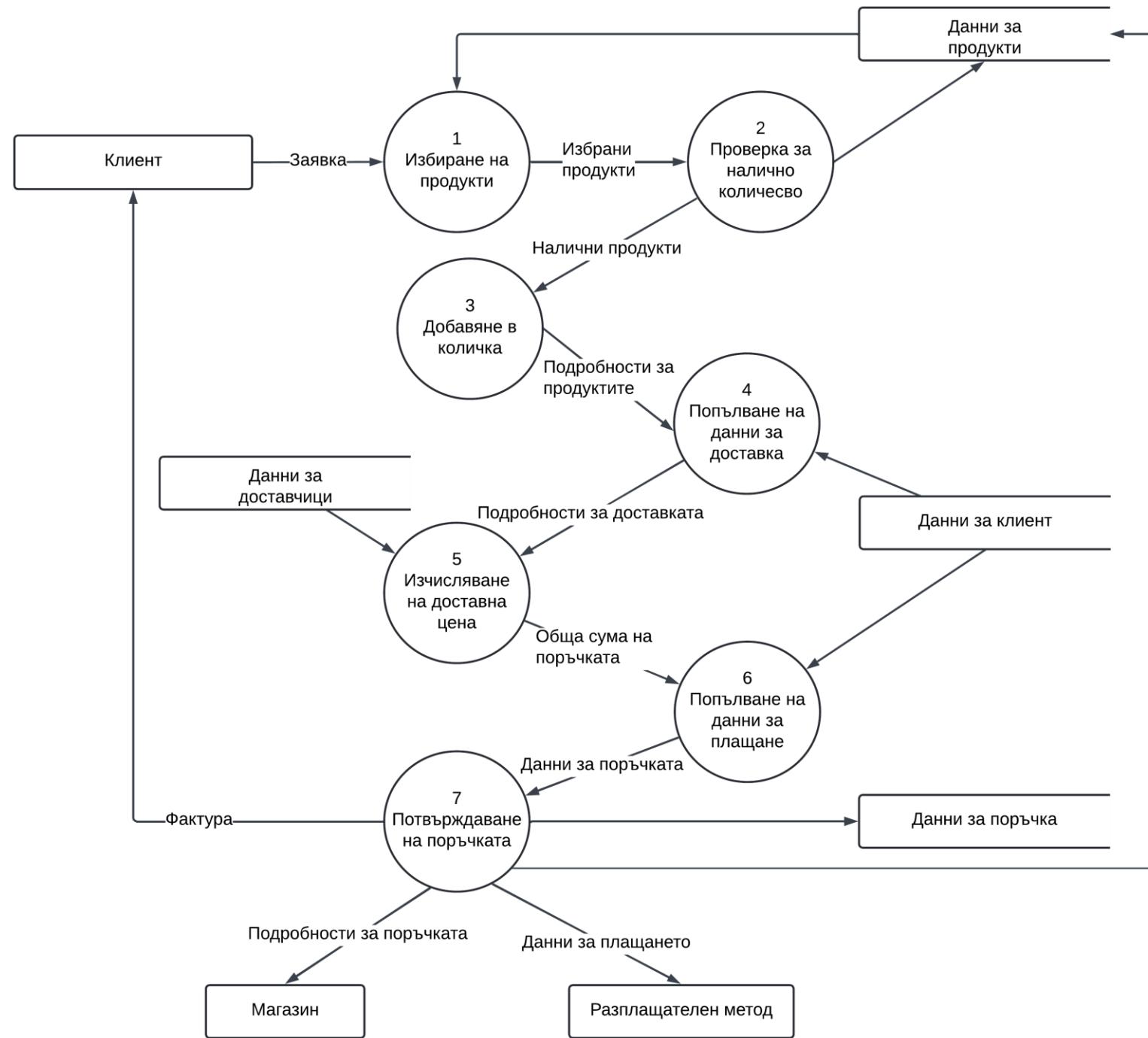
- Дали всички процеси са добавени;
- Дали всички потоци от данни са добавени;
- Дали всички източници и приемници на данни са добавени;
- Дали всички елементи са именувани коректно и ясно;
- Дали има процеси, които могат да бъдат допълнително разбити.

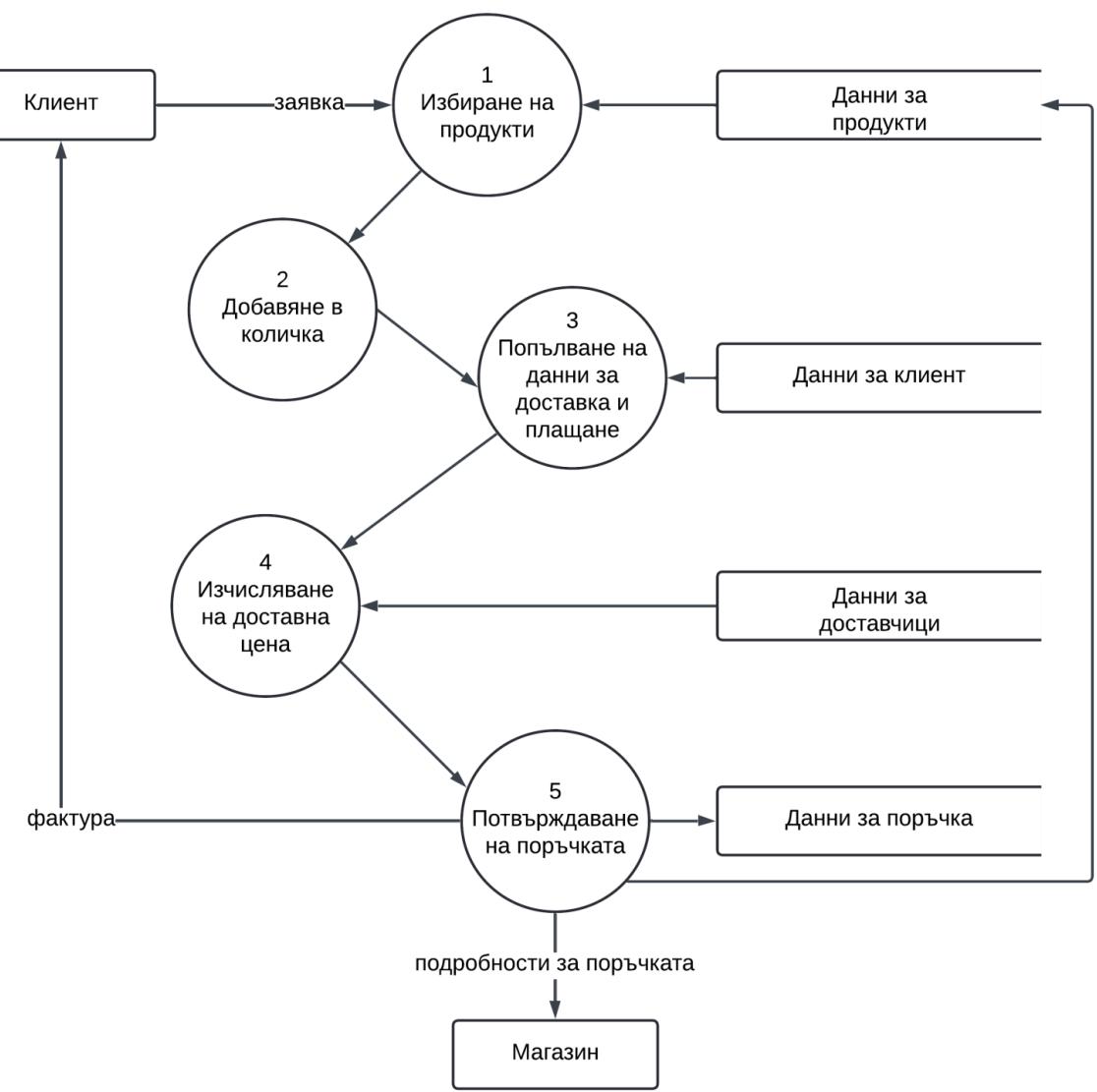

преди

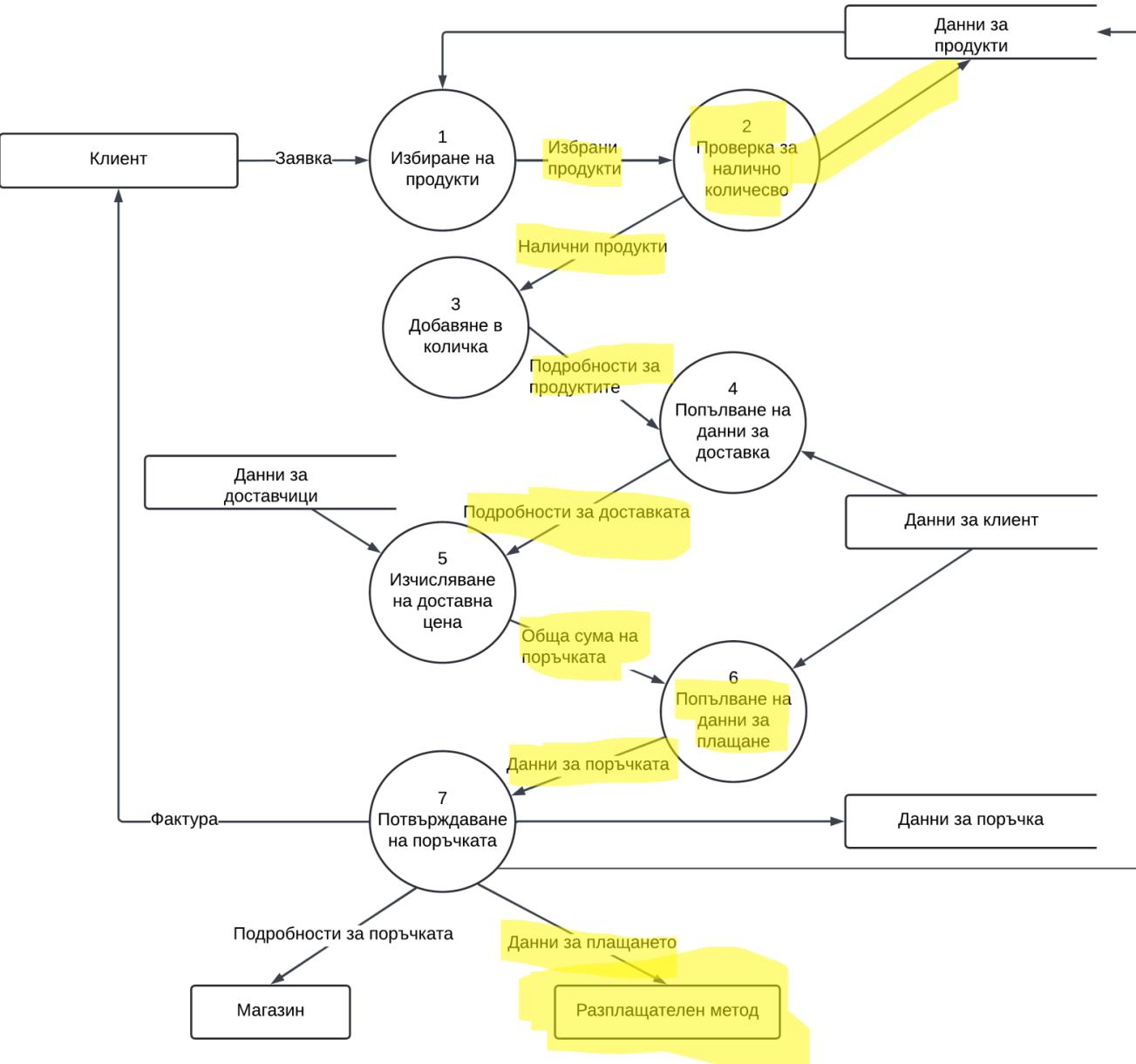

след

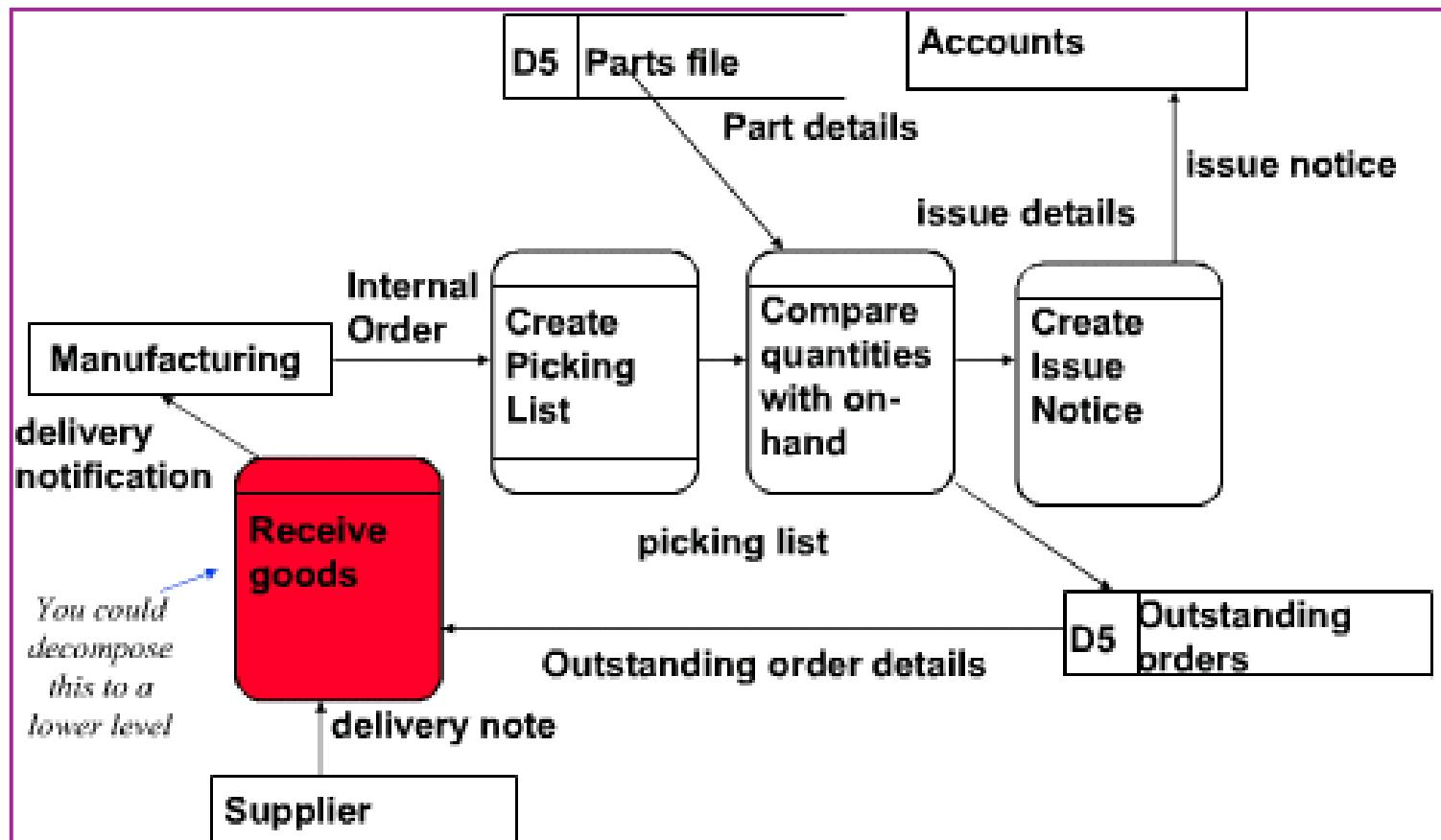

преди

след

ДПД – Декомпозиране на процеси – пример

ДПД – Изолиране на процеси

1
процес

Важни характеристики на процесите, на които трява да се обърне внимание:

- Физическите процеси не са част от информационната система.
- Правилно дефиниран процес има краен резултат или съвкупност от резултати.
- Правилно дефиниран процес има точно определено начало и край.
- Участниците в процесите.
- Автоматизиране на процеси или подпроцеси.

ДПД – Изолиране на процеси

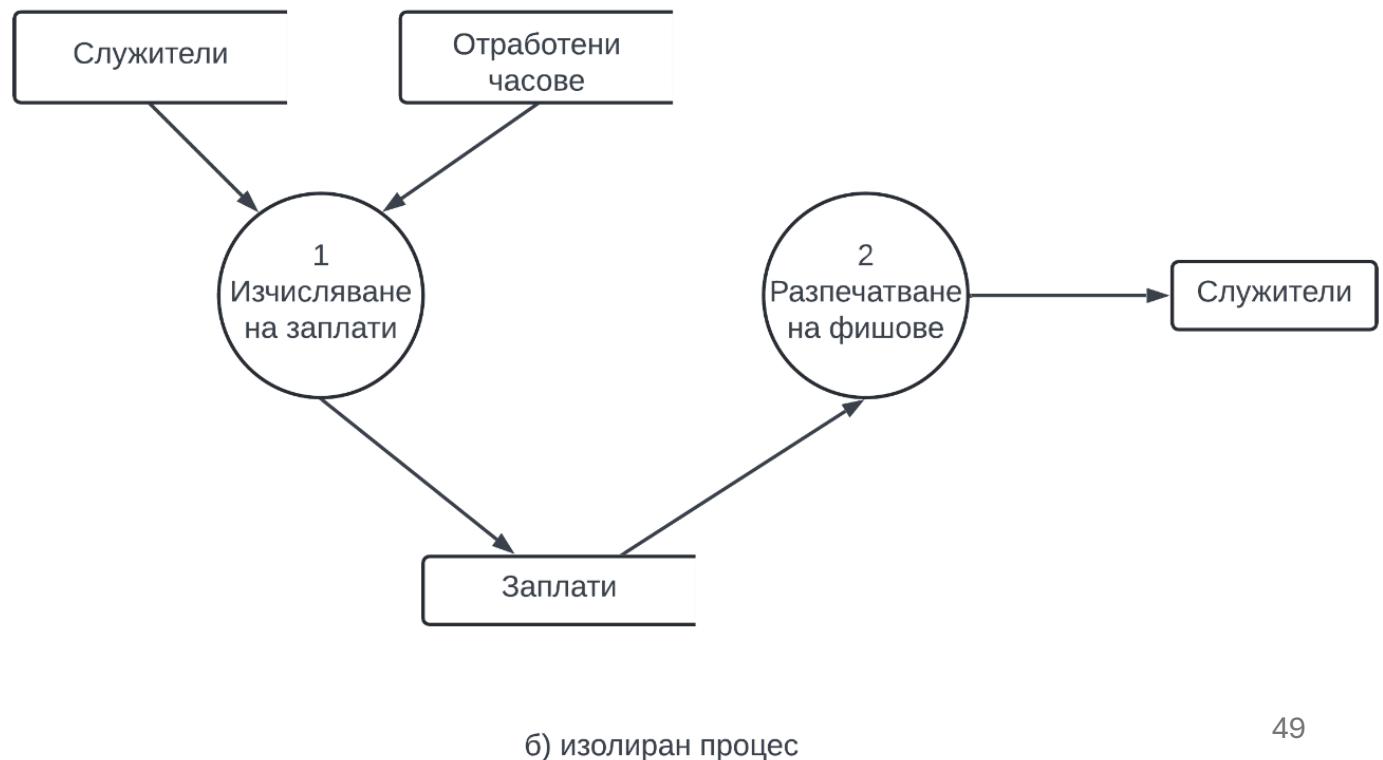
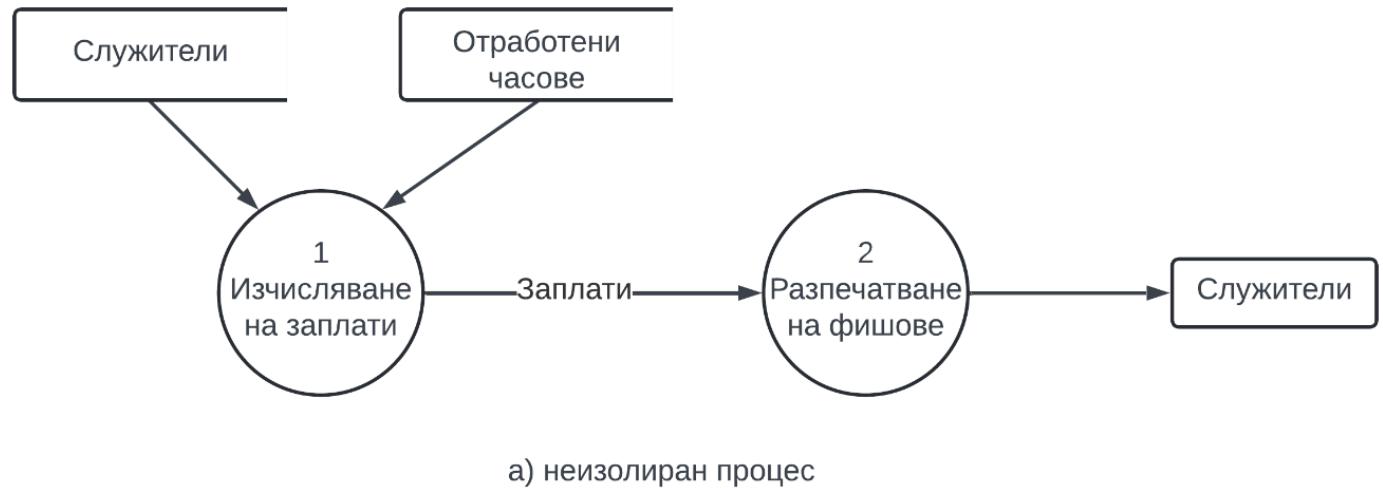

Изолираните процеси могат да бъдат проверени в края на всеки поток от данни, като се зададат следните три въпроса:

- 1) Следващият процес може ли да бъде изпълнен **в друго време**?
- 2) Следващият процес може ли да бъде изпълнен **на друго място**?
- 3) Следващият процес може ли да бъде изпълнен **от друг човек**?

Изолирането става като данните се записват в хранилище **след** като предходният процес **е приключил** и се четат от хранилището, **когато** следващият процес започне.

ДПД – Изолиране на процеси

ДПД – коригиране на диаграмата

Речници на данни

В речниците на данни (на англ. *Data dictionaries*) се съхранява информация за самите данни – тяхната структура и използване. Целта му е да дава точна информация за използваните данни, за да може да бъде проектирането възможно най-коректно.

В речниците на данни се съхранява допълнителна информация, която няма място в ДПД, но е важна част за изпълнението на целия процес, описан с ДПД.

Важно е описанието на данните в речника да не бъде дублирано, за да могат данните да бъдат актуализирани само на едно място.

Речници на данни - примери

Означения:

= означава „еквивалентно на“

+ означава „и“

[] означава „или - или“

{ } означава *итерация*

() означава, че изброените компоненти не
са задължителни

1. Актуализиране_на_документ=

номер_на_документ+

идентификатор_на_потребител+

дата_на_актуализация+

информация_за_актуализацията

2. Отчет_за_история_на_актуализации=

номер_на_документ+{актуализации_на_документа}

3. Идентифициране_на_служител=

[идентификатор_на_служител|име_на_служител]

4. Идентифициране_на_служител=

идентификатор_на_служител+име_на_служител
+(e-mail_на_служител)

Таблици за вземане на решения

С таблиците за вземане на решения се представят сложни логически връзки. Таблиците са особено полезни, когато резултатните действия зависят от наличието на едно или няколко независими условия. В същината си, таблиците са матрици от редове и колони, дефиниращи проблем и възможни действия,

- **Пълен текст на условие** – намира се в горния ляв квадрант, който изброява всички условия, които трябва да бъдат проверени.
- **Действие** – в долния ляв квадрант и показва всички действия, които трябва да бъдат извършени, за да се изпълни това условие.
- **Въвеждане на условие** – намира се в горния десен квадрант и дава отговори на въпроси, зададени в квадранта на условието.
- **Въвеждане на действие** – в долния десен квадрант и показва подходящото действие, произтичащо от отговорите на условията в квадранта за въвеждане на условие.

Таблици за вземане на решения

- Правило 1:** Ако продуктът е наличен (Y), плащането е потвърдено (Y), и е избрана експресна доставка (Y), тогава потвърди поръчката и изпрати продукта (X).
- Правило 2:** Ако продуктът е наличен (Y) и е избрана експресна доставка (Y), но плащането не е потвърдено (N), тогава изпрати уведомление за очакване на плащане (X).
- Правило 3:** Ако продуктът не е наличен (N), но плащането е потвърдено (Y) и е избрана експресна доставка (Y), предложи алтернативен продукт (X).
- Правило 4:** Ако продуктът е наличен (Y) и плащането е потвърдено (Y), но не е избрана експресна доставка (N), предложи стандартна доставка (X).
- Правило 5:** Ако продуктът не е наличен (N), плащането не е потвърдено (N), и не е избрана експресна доставка (N), тогава откажи поръчката (X).

Таблици за вземане на решения

Условия/Действия	Правило 1	Правило 2	Правило 3	Правило 4	Правило 5
Условия					
Продуктът е наличен на склад	Y	Y	N	Y	N
Плащането е потвърдено	Y	N	Y	Y	N
Избрана е експресна доставка	Y	Y	Y	N	N
Действия					
Потвърди поръчката и изпрати	X				
Изпрати уведомление за плащане		X			
Предложи алтернативен продукт			X		X
Предложи стандартна доставка				X	
Откажи поръчката					X

Структуриран английски

Структурираният английски произлиза от структурирания език за програмиране, който дава по-разбираемо и точно описание на процеса.

Използва се най-добре, когато трябва да се вземат предвид последователности и цикли в програма, и проблемът се нуждае от последователности от действия с решения. Няма строго правило за синтаксиса. Той изразява цялата логика по отношение на последователни структури за вземане на решения и итерации. Прилича на псевдо-код, но не е!

Псевдо-код

- 1) Яснота и простота – псевдо-кодът трябва да бъде написан на обикновен език (най-често на английски) с ясни инструкции. Колкото по-прост, толкова по-лесен за разбиране;
- 2) Структура и последователност – използването на отстъпи е задължително, за да се покаже йерархията от цикли и условия. Оператори (условни оператори, цикли и т.н.) трябва да бъдат използвани по един и същ начин в кода;
- 3) Контрол на потока:
 - a. Условни изрази – структурата if-then-else трябва да се използва за представяне на логически разклонения;
 - b. Цикли – for, while, do-while, do-until;
 - c. Край на блокове – всяка структура трябва да бъде затворена с някои от операторите – end for, end if;
- 4) Деклариране на променливи – имената на променливите трябва да е ясно, спрямо съдържанието на променливата. Ако е важно да се означи типа на променливата, това трябва да бъде направено. Ако типът не е от съществено значение, то може да бъде пропуснат;
- 5) Функции и методи – дефинирането на функция става със служебната дума function последвана от списък с входни аргументи, ако има такива;
- 6) Коментари – добавянето на коментари е добра практика за по-лесното разчитане и разбиране;
- 7) Специфики на езика – в псевдо-кода не трябва да има елементи и конструкции, специфични за даден програмен език.

Структуриран английски:

```
if customer pays advance
then
    Give 5% Discount
else
    if purchase amount >=10,000
        then
            if the customer is a regular
                then Give 5% Discount
            else No Discount
        end if
    else No Discount
end if
end if
```

Псевдо-код:

```
FUNCTION FindMaxNumber(numbers)
    max = numbers[0]

    FOR each number IN numbers
        IF number > max THEN
            max = number
        END IF
    END FOR

    RETURN max
END FUNCTION
```

Структурно проектиране

